

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

50è aniversari de la Unió Sindical Obrera de Catalunya

Barcelona, 16 de novembre de 2016

Bon dia. Gràcies per haver-me convidat a participar en la celebració d'aquest aniversari. Primer de tot, vull donar l'enhorabona als milers d'afiliats que ha tingut i té la Unió Sindical Obrera de Catalunya per aquests cinquanta anys d'existència del sindicat.

Darrere aquest mig segle hi ha molta feina a favor del benestar i els drets dels treballadors, i també molta lluita per les llibertats i la democràcia, especialment en els difícils anys del franquisme.

En els temps actuals, en què la societat expressa desconfiança envers els sindicats, igual que envers els partits polítics i les institucions, cal tenir present que la defensa dels treballadors abasta molt més que no la representació a les empreses, i cal remarcar que els sindicats són imprescindibles per a l'equilibri social. Feu una funció de contrapès, de protecció davant els poders econòmics, financers i empresarials, per garantir que en les seves activitats i decisions tinguin en compte les treballadores i els treballadors i el conjunt de la societat.

I dins el context sindical del nostre país, és important que la USOC hagi exercit aquesta funció d'agent social aportant la seva pluralitat interna i la seva independència de les forces polítiques. Això no vol dir, evidentment, que estigui allunyada de la política, ja que l'acció política és indefugible, sigui per acció o per omissió.

En aquest sentit, no podem perdre de vista que el món laboral continua sent clau per construir la justícia social i la igualtat d'oportunitats efectiva a la nostra societat. El món laboral és determinant per estructurar el model de

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

societat, de la mateixa manera que cada lloc de treball és un element central en la vida de la persona que l'ocupa.

Els darrers anys, a cavall de la crisi, se n'han perdut molts, de llocs de treball, i molts d'altres s'han precaritzat. Injustament, s'ha fet pagar la crisi als treballadors, que han vist com queia el seu poder adquisitiu i ara es troben amb un món laboral amb salaris massa baixos amb relació al cost de la vida, fins al punt que creix de forma preocupant una realitat impensable fa uns anys: els treballadors pobres, persones que tot i tenir feina remunerada es troben en una situació de risc de pobresa, persones que treballen i no es poden permetre unes condicions de vida dignes, fet que incompleix les directrius de la carta europea de drets socials.

El salari mínim dels treballadors, que és estatal, el fixa l'estat, no permet viure dignament a Catalunya. Sis-cents cinquanta-cinc euros per un mes de feina a jornada completa és una quantitat inacceptable, i és la font d'altres injustícies. Hi ha, per exemple, senyals d'abús respecte a les hores extra. En alguns sectors, per cobrar un sou digne s'exigeix als treballadors que facin moltes més hores de les regulades.

Els problemes vinculats al món laboral són nombrosos: la desigualtat de gènere, que perviu al món del treball malgrat les lleis, les polítiques i la molta feina que fan els sindicats; l'atur juvenil; l'atur de llarga durada, que afecta especialment persones de més de quaranta-cinc anys, que ho tenen molt difícil per reincorporar-se a un lloc de feina.

Són temes que, naturalment, arriben al Parlament i que evidencien l'afebliment de la posició dels sindicats i els treballadors arran de la crisi. No és una simple qüestió de mercat, d'oferta i demanda. Els darrers anys s'han produït reformes legislatives a l'estat que han retallat drets laborals, i també drets vinculats a la llibertat d'expressió i manifestació.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

En aquest sentit, no em puc estar de remarcar que el Parlament va instar el govern a treballar per derogar la reforma laboral del 2012 i va recórrer contra l'anomenada 'lleï mordassa', la llei de seguretat ciutadana, alguns articles de la qual coarten el lliure exercici de la mobilització sindical. De la mateixa manera que no podem acceptar que es criminalitzi l'exercici de la política, que s'intenti censurar la llibertat d'expressió i d'iniciativa parlamentària, o que es criminalitzi un exercici pacífic de participació política ciutadana, tampoc podem acceptar que es vulgui criminalitzar l'exercici del sindicalisme, que s'intentin impedir protestes i mobilitzacions socials en defensa dels drets dels treballadors.

Ens trobem, per tant, en un escenari complex que demana participació i implicació política col·lectiva. I aquí la USOC, en tant que agent social del país, hi té molt a fer i a dir. Estic convençuda que ho farà amb responsabilitat; que mostrarà fermesa en la defensa dels drets socials i laborals de les catalanes i els catalans; que farà costat a la defensa dels drets i les llibertats del país; que s'implicarà en els reptes de futur transcendents que Catalunya té davant. Perquè la lluita pels drets, les llibertats i el benestar dels treballadors catalans és la mateixa que la lluita pels drets i les llibertats de Catalunya.

Moltes gràcies i per molts anys.